Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 288 552 van 5 mei 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS**
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 3 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas
U verklaart de Iraanse nationaliteit te hebben en van Koerdische afkomst te zijn. U bent geboren te Salmas (West-Azerbeidzjan) op (…) (Iraanse kalender, zijnde (…) volgens de Gregoriaanse kalender). Uw ouders, uw twee zussen en uw broer verblijven net als uw vrouw en uw kind in Iran. Ongeveer twintig jaar geleden verhuisden u en uw ouders van Salmas naar Ourmieh. Uw ouders bezitten naast een huis in de stad Ourmieh ook een huis in het dorp Gevar, waar jullie in de zomerperioden vooral verbleven. U woonde in Iran steeds samen met uw ouders, uw zussen, uw broer en uw echtgenote.
Ongeveer acht à tien jaar geleden begon u actief leden van de PJAK te helpen met hun bevoorrading. Zo heeft u in die jaren wel honderden keren spullen en goederen met uw wagen naar de bergen vervoerd ter

ondersteuning van PJAK. De PJAKers kwamen ook geregeld naar uw huis in Gevar waar u hen te eten en te drinken gaf.
U werd in totaal drie keer ondervraagd en vastgehouden door de Iraanse autoriteiten op verdenking van banden met PJAK. In de tweede maand van 1400 (zijnde 21/04/2021-20/05/2021) werd u om vijf uur in de ochtend een eerste keer van uw huis in Gevar meegenomen. U werd toen gedurende vijftien dagen vastgehouden. U werd een tweede keer aangehouden aan uw huis in Ourmieh en toen één week vastgezet. Niet lang voor uw definitief vertrek uit Iran werd u op weg van Khoy naar Ourmieh een derde en laatste keer opgepakt. U werd opnieuw ondervraagd, maar deze keer ook gemarteld en kwam na drie dagen weer vrij.
In de zesde maand van het jaar 1400 (zijnde de periode 23/08/2021-22/09/2021) werd u door PJAK gevraagd om drie mannen met uw wagen naar de dokter te vervoeren daar één van hen ziek was. U stemde in en bracht deze personen van uw huis in Gevar naar de dokter in de stad Khoy. U bleef vier tot vijf uur wachten in de wagen waarna jullie vervolgens naar uw huis in Gevar terugkeerden. Tien minuten nadat u de drie PJAKers in uw voortuin afzette kreeg u een telefoontje van een dorpeling. Hij waarschuwde u dat uw overbuur N. Q. (…) bij jullie aankomst foto's had genomen van jullie. U wist dat N. (…) een informant was van de Iraanse autoriteiten. U trok hierna naar uw neef H. S. (…) in Ourmieh. De Iraanse autoriteiten gingen intussen eerst langs uw huis in Ourmieh. Ondanks dat er niemand aanwezig was hebben ze zich toegang verschaft tot jullie huis daar ze op zoek waren naar u. Twee dagen nadat u te weten kwam dat u werd gefotografeerd door N. (…) belde uw vader u op. Hij vertelde u dat de etalaat (Iraanse inlichtingendienst) bij hem stond in jullie huis in Gevar. Deze meende dat u uw identiteitsdocumenten had verloren. U controleerde uw broekzak en trof er uw identiteitsdocumenten. Toen besefte u dat de etalaat u met een smoes naar uw huis in Gevar wilde lokken. U antwoordde aan uw vader dat u naar huis zou komen, maar wist hoe de vork aan de steel zat. Vervolgens vernietigde u uw sim-kaart en besloot u Iran te verlaten. Na een verblijf van in totaal twintig dagen verliet u uw schuilplaats bij uw neef H. S. (…) in Ourmieh. U huurde een wagen en trok naar het dorp Dirik te Salmas. Nadien ging u naar Kutul dat nabij uw dorp Gevar ligt en vandaar maakte u de oversteek naar Turkije. Op 22/07/1400 (zijnde 14/10/2021) verliet u Iran met behulp van een smokkelaar.
Op 18/11/2021 arriveerde u in België en u diende op 26/11/2021 een verzoek om internationale bescherming in. U nam in België deel aan protestacties hetgeen ook blijkt uit uw publicaties op uw openbaar Facebookprofiel.
Toen u onderweg was naar België werd uw vrouw eveneens een eerste keer ondervraagd door de Iraanse autoriteiten en ook nog een tweede keer ongeveer twee maanden geleden. Uw vrouw werd toen geconfronteerd met uw deelname aan betogingen voor de Iraanse ambassade in België en men dreigde zelfs om uw kind aan te houden. Sinds u in België aankwam werd uw vader ook drie à vier keer meegenomen door de etalaat vanuit jullie huis. Hij werd mishandeld en ondervraagd over uw activiteiten zoals uw deelname aan voornoemde protesten in België.
Bij terugkeer naar Iran vreest u geëxecuteerd te zullen worden door de autoriteiten omdat u actief was voor PJAK.
Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw origineel rijbewijs, uw identiteitskaart, uw shenasname (geboorteboekje) foto's van manifestaties in België waaraan u deelnam, uw huwelijksattest, de shenasname en de identiteitskaart van uw vrouw. U legde tijdens uw persoonlijk onderhoud ook een attest neer van Solentra (d.d. 05/07/2022) waaruit blijkt dat u psychische begeleiding volgt.
B. Motivering
Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.
Uit uw neergelegde document van Solentra blijkt immers dat u in behandeling bent voor een ernstige depressie en een post-traumatische stress stoornis waardoor geheugen- en concentratieproblemen kunnen optreden die door angst en stress tevens verergerd kunnen worden. Uw psycholoog raadde aan dat u het best op uw gemak gesteld diende te worden, er eventueel extra pauzes konden worden aangeboden en u door een ervaren en competente interviewer zou worden gehoord (zie ingediend document nr 8).
Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u gehoord door een protection officer die opgeleid is in het horen van kwetsbare personen, werd u voorafgaand het persoonlijk onderhoud op uw gemak gesteld, werden u de procedures uitgelegd en werd u aangemaand om bij vragen of onduidelijkheden deze aan te geven (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 13/07/2022, hierna CGVS, p.1-2,26). U kon om een pauze vragen indien gewenst en u werd tevens op een rustig tempo gehoord (CGVS p.2). Op het einde van het persoonlijk onderhoud zei u zowel de tolk als de vragen goed

begrepen te hebben (CGVS p.26). U was in staat gebleken om aan te geven waarom u niet naar Iran kan terugkeren en waarom u een verzoek om internationale bescherming had ingediend (CGVS p.26).
Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.
Na grondig onderzoek dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen en alle elementen in uw administratief dossier in uw hoofde niet kan worden besloten dat er een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging bestaat zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.
U vreest vervolging in de vorm van executie door het Iraanse regime omwille van uw activiteiten voor de KoerdischIraanse politieke partij PJAK in Iran (CGVS p.14). Er kan echter geen geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde vervolgingsproblemen met de autoriteiten van Iran.
De geloofwaardigheid van uw problemen met de Iraanse autoriteiten wordt in de eerste plaats aangetast door uw verklaringen omtrent uw relaas. Zo laat u een tegenstrijdigheid en enkele onaannemelijkheden optekenen die het geloof in uw aangemeten vrees onderuit halen. U verklaarde enerzijds ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw vrouw na uw aankomst in België werd meegenomen voor verhoor door de Iraanse autoriteiten (CGVS-Vragenlijst d.d. 25/01/2022, vraag 3.8). Ten aanzien van het CGVS zegt u anderzijds dat uw echtgenote reeds werd meegenomen toen u nog onderweg was naar België (CGVS p.14). Daar uw vrouw tweemaal zo zou meegenomen zijn door de autoriteiten, waarvan de tweede keer twee maanden voor uw persoonlijk onderhoud (d.d. 13/07/2022) kan er geen sprake zijn van enige onduidelijkheid (CGVS p.5,14). Het staat met andere woorden vast dat u tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd op dit punt. Van een verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, wordt verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op een correcte wijze aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Afgezien van het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon evenwel redelijkerwijze van u worden verwacht dat u eensluidende en samenhangende verklaringen aflegt over de problemen met de Iraanse autoriteiten, aangezien dit de kern uitmaakt van uw vluchtrelaas.
Voorts is de door u beschreven werkwijze dat u in uw wagen drie Pjakkers vanaf uw huis in Gevar naar een dokter in Khoy heen en weer voerde niet aannemelijk (CGVS p.8-9). U stemde zonder te twijfelen in met deze opdracht ondanks dat u erdoor gestresseerd raakte en vreesde voor uw leven (CGVS p.23). U wist dat als u betrapt zou worden u streng gestraft zou worden, en zeker zou worden gedood (CGVS p.16,22-23). U was voordien immers al drie keer meegenomen, ondervraagd, dagenlang vastgehouden en zelfs gemarteld geweest omwille van uw banden met PJAK (CGVS p.8-9,11,16). Uw handelen staat evenwel haaks met uw voornoemde bezorgdheden. U nam de drie Pjakkers namelijk vanaf uw huis in Gevar mee in uw eigen wagen en zette hen nadien terug af in uw eigen voortuin waar iedereen hen kon zien, zoals blijkbaar ook uw overbuur N. (…) die foto's maakte van jullie (CGVS p.8-9,15). Deze N. (…) was immers een informant van de autoriteiten (CGVS p.8-9). U wist op voorhand van uw opdracht voor PJAK en tevens dat N. (…) een informant was en toch zag u blijkbaar geen graten in uw werkwijze (CGVS p.8-10). Sterker nog, u verklaart dat u niet had verwacht dat N. (…) zoiets zou doen, hetgeen toch niet te rijmen valt met uw voorkennis over N. (…) als staatsinformant (CGVS p.25). Daarnaast zegt u dat er in uw klein dorp van amper 250 huizen nog andere voor u onbekende informanten waren (CGVS p.20). De dorpelingen van Gevar kennen elkaar allemaal en de drie Pjakkers in uw wagen zijn onbekenden voor de andere dorpelingen, zo zegt u (CGVS p.16). Opvallend is ook de vaststelling dat u helemaal geen doortastende voorzorgsmaatregelen heeft genomen of doorsproken met uw passagiers (CGVS p.22-23). U houdt het op dat u bij een controle louter zou verklaren dat de Pjakkers onbekende passagiers waren (CGVS p.23). Daar u al jarenlang met Pjakkers omging, u op voorhand afwist van de vervoersopdracht, u voor het eerst zulk een opdracht uitvoerde, u reeds drie keer eerder hardhandig aan de tand werd gevoeld door de autoriteiten en u vreesde voor uw leven bij ontmaskering, kunnen uw verklaringen allerminst overtuigen (CGVS p.8-11,16,19,22-23). Voorgaande vaststellingen vallen des te meer op doordat de Pjakkers waarvan u beweert dat ze net zeer voorzichtig te werk gaan, schijnbaar akkoord gingen met de door u beschreven modus operandi (CGVS p.20-21). Het is namelijk niet aannemelijk dat ze enerzijds heel voorzichtig zijn, maar anderzijds het geen probleem vinden om met drie van hun leden in uw wagen over en weer te rijden vanaf en naar uw huis wetende dat er een informant over u woont en u nog recentelijk reeds drie keer werd opgepakt omwille van uw activiteiten voor PJAK, waarvan zelfs één keer onderweg met uw wagen, en waardoor u dus duidelijk in het vizier liep van de autoriteiten (CGVS p.12). De geloofwaardigheid van uw relaas wordt door deze constateringen opnieuw uitgehold.
Verder is uw gedrag ook op een ander punt niet in overeenstemming te brengen met uw aangehaald vrees. U stelt dat u een vrees heeft voor uw leven omwille van uw deelname aan protestacties in België (CGVS p.16-17). Uw familie is ook bang en niemand van uw familie durft PJAK nog aan te hangen (CGVS p.20). U bent bezorgd om uw vrouw en kind (CGVS p.5). Uw vader is een bange oude man en durft de

naam van PJAK(-aanhangers) zelfs niet meer uit te spreken (CGVS p.14,16-17,20,25). U wil uw familie vrijwaren van problemen want de Iraanse autoriteiten treden erg repressief op en hebben geen genade met niemand, ongeacht of het een kind, vrouw of oud persoon betreft (CGVS p.14,16). De autoriteiten deinzen er zelfs niet voor terug om vrouwen te arresteren, mensen voor jarenlang op te sluiten, en als uw gsm-nummer bijvoorbeeld nog maar op een toestel van één van uw familieleden zou verschijnen zou dat voor genoeg problemen zorgen, aldus uw verklaringen (CGVS p.14,16). Uw familie zou al ernstige problemen hebben gekend door uw activiteiten in Iran en België. Zo zijn de autoriteiten naar uw huis gekomen en hebben ze uw vader en echtgenote meerdere keren meegenomen, ondervraagd en mishandeld (CGVS p.14). Uw vrouw werd zelfs bedreigd met het aanhouden van jullie kind (CGVS p.26). Uw reactie op voorgaande ernstige problemen is echter verbazend en bijgevolg niet aannemelijk. Ten eerste blijft u in België herkenbaar deelnemen aan publieke protestacties tegen het Iraanse regime en publiceert u uw deelnames op uw openbaar Facebookaccount waarvan u vermoedt dat het gekend is bij de Iraans autoriteiten (CGVS p.14,24; zie administratief dossier). Uw familie wimpelde u dan weer af door te zeggen dat ze niet moesten panikeren en dat de autoriteiten hen gewoon maar onder druk willen zetten (CGVS p.14,26). Daarnaast heeft u ook geen enkele maatregel genomen om uw familie te beschermen nadat ze in Iran werden opgepakt, ondervraagd en mishandeld omwille van uw acties (CGVS p.24). U bent zoiets ook niet van plan en bent ook niet bereid om bijvoorbeeld anoniem te betogen in België om zo uw familie in Iran van verdere problemen te besparen (CGVS p.24). Uw redenering dat u zoiets onmogelijk kan doen, dat u zich in België vrij wil voelen, dat u voor uw rechten wil vragen zonder u te verstoppen, dat jullie Koerden zijn en dat de Koerden een eigen land willen hebben, gaat vanzelfsprekend voorbij aan het gegeven dat u op die manier uw familie in Iran terdege opnieuw en verder in gevaar brengt (CGVS p.14,24). Uw gedrag en reacties in dezen staan haaks op uw vrezen en die van uw familie en zijn aldus niet aannemelijk. Deze vaststellingen ondergraven het geloof in uw aangemeten vrees wederom.
De geloofwaardigheid van uw engagement voor de politieke partij PJAK komt eveneens in het gedrang omwille van onderstaande vaststellingen. Uw kennis van PJAK is immers niet overtuigend. U weet te vertellen dat PJAK de instelling van een bepaald democratisch systeem nastreeft, maar kan dit gewenste systeem vreemd genoeg niet benoemen (CGVS p.21). U heeft het over een 'foncratie', maar bedoelt in feite het confederalisme en kan eigenlijk niet uitleggen hoe PJAK dit democratische systeem wil instellen (CGVS p.21-22). Uw uitleg over de concrete implementatie in hun gewenst democratisch systeem van andere politieke doelstellingen van PJAK, zoals de gelijkheid tussen mannen en vrouwen, en die van de verschillende afkomsten en etniciteiten, zijn eveneens ontoereikend (CGVS p.21-22). Een ander hiaat in uw kennis, zij het toch een zeer belangrijk thema, blijkt de vraag of PJAK alle Koerden, die vandaag verspreid leven over Iran, Turkije, Irak en Syrië in feite onder één (natie)dak wil brengen of niet (CGVS p.25). U heeft er echter geen idee van (CGVS p.25). Uw poging om u van uw gebrekkige kennis van PJAK te verschonen door te benadrukken dat u ongeschoold en ongeletterd bent kan niet aanvaard worden (CGVS p.22,25). Los van de idee of men daadwerkelijk geschoold moet zijn om over voornoemde basiskennis van PJAK te beschikken, moet er immers toch worden op gewezen dat u tot het derde leerjaar naar school ging, Farsi studeerde, en op uw Facebookaccount (lange) teksten post (CGVS p.4; Verklaring DVZ d.d 25/01/2022 punt 11). Uw gebrekkige kennis over voorgaande essentiële thema's zet grote vraagtekens bij uw aangemeten betrokkenheid bij PJAK sinds 2012 à 2014. Daarnaast is het tevens opmerkelijk dat u helemaal niets weet over wat uw oom en neven van vaderszijde precies doen voor PJAK (CGVS p.20). U heeft zelfs nooit aan bijvoorbeeld uw vader gevraagd wat zijn broer precies deed van politieke activiteiten (CGVS p.20). Nochtans waren deze familieleden de enigen in uw familie die net zoals u actief waren voor PJAK en zou enige interesse in hen dus toch verwacht kunnen worden (CGVS p.20).
Op basis van bovenstaande vaststellingen kan worden vastgesteld dat uw activiteiten voor PJAK niet geloofwaardig zijn en evenmin de daaraan gekoppelde vervolgingsfeiten waardoor u Iran moest verlaten.
Wat betreft uw activiteiten in België dient er op gewezen te worden dat bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na uw aankomst in België de reële kans op en de ernst van de gevreesde moeilijkheden van cruciaal belang zijn. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling door de Iraanse autoriteiten van uw activiteiten ontwikkeld in België. Enkel indien uw activiteiten leiden tot een toeschrijving van een dissidente overtuiging door de Iraanse overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is bijgevolg niet aannemelijk dat activiteiten, ontwikkeld na de vlucht, leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden. In dit verband dient erop gewezen te worden dat u niet kan overtuigen als zouden de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw activiteiten in België. Uit beschikbare informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan er een kopie in het administratief dossier is gevoegd, blijkt namelijk dat de Iraanse autoriteiten niet de mogelijkheden hebben om alle oppositieactiviteiten in het buitenland te monitoren. Bovendien blijkt dat jaarlijks duizenden Iraniërs naar Iran terugkeren en dat, op een zeer beperkt aantal uitzonderingen na, personen die geen of weinig zichtbare oppositieactiviteiten in het buitenland ontwikkelen in principe bij terugkeer geen problemen

ondervinden. Veel hangt bijgevolg af van de zichtbaarheid van de persoon en zijn activiteiten. Uit deze informatie blijkt ook dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers en dat zij evenmin veel aandacht hebben voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn de personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Zoals blijkt uit voorgaande heeft u vooreerst niet aannemelijk gemaakt dat u al eerder een verhoogd risicoprofiel had en u omwille van oppositieactiviteiten in Iran in het vizier van de autoriteiten heeft gelopen. Voorts kan ook niet zomaar worden aanvaard dat u op basis van de berichten over uw activiteiten op uw Facebookprofiel in het vizier zou gekomen zijn. Uw politieke activiteiten zijn hoe dan ook beperkt en bestaan slechts uit deelname aan manifestaties in België (CGVS p.5-6). U bevestigt dat u enkel en alleen deelnam en geen rol speelde in de organisatie van de betogingen (CGVS p.6). Het louter bijwonen van Koerdische manifestaties toont evenwel niet aan dat u werkelijk door het Iraans regime een oppositieprofiel wordt toegemeten. U weet tevens niet of de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw activiteiten in België (CGVS p.22). Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat de Iraanse autoriteiten uw Facebookpagina in de gaten zouden houden. Hier kan trouwens nog aan toegevoegd worden dat werd vastgesteld dat u pas actief werd op uw Facebookaccount vanaf 20 mei 2022 en dus na uw aankomst in België (zie administratief dossier). Bijgevolg is geenszins aangetoond dat u in het vizier van de Iraanse autoriteiten bent gekomen omwille van uw politieke en regime-kritische activiteiten in België en op Facebook. Uw stelling dat de Iraanse autoriteiten van alles op de hoogte zijn en dat ze mogelijks via uw vrienden op Facebook informatie over u hebben doorgekregen, kan geen nieuw licht schijnen op voorgaande vaststellingen (CGVS p.24).
Gezien het geheel van bovenstaande observaties kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.
De door u voorgelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Uw rijbewijs, uw identiteitskaart, uw shenasname (geboorteboekje), uw huwelijksattest, de shenasname en de identiteitskaart van uw vrouw kunnen enkel gelden als bewijs van identiteit, nationaliteit en huwelijk, maar zeggen niets over uw asielmotieven. De foto's betreffende uw deelname aan politieke manifestaties in België werden reeds besproken.
C.Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Verzoekende partij gaat in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen dan wel te verklaren. Zij beroept zich derhalve tevens op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing niet op dienstige wijze aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat aan de in haar hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden, ten gevolge van haar psychologische problemen, op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

Waar verzoekende partij opwerpt dat met de vastgestelde bijzondere procedurele noden in haar hoofde niet alleen rekening dient te worden gehouden tijdens de procedure, doch tevens bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming, wijst de Raad vooreerst op de genomen steunmaatregelen teneinde tegemoet te komen aan de bijzondere procedurele noden in hoofde van verzoekende partij. In de bestreden beslissing wordt desbetreffend op het volgende gewezen: "*Uit uw neergelegde document van Solentra blijkt immers dat u in behandeling bent voor een ernstige depressie en een post-traumatische stress stoornis waardoor geheugen- en concentratieproblemen kunnen optreden die door angst en stress tevens verergerd kunnen worden. Uw psycholoog raadde aan dat u het best op uw gemak gesteld diende*

te worden, er eventueel extra pauzes konden worden aangeboden en u door een ervaren en competente interviewer zou worden gehoord (zie ingediend document nr 8).
Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u gehoord door een protection officer die opgeleid is in het horen van kwetsbare personen, werd u voorafgaand het persoonlijk onderhoud op uw gemak gesteld, werden u de procedures uitgelegd en werd u aangemaand om bij vragen of onduidelijkheden deze aan te geven (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 13/07/2022, hierna CGVS, p.1-2,26). U kon om een pauze vragen indien gewenst en u werd tevens op een rustig tempo gehoord (CGVS p.2). Op het einde van het persoonlijk onderhoud zei u zowel de tolk als de vragen goed begrepen te hebben (CGVS p.26). U was in staat gebleken om aan te geven waarom u niet naar Iran kan terugkeren en waarom u een verzoek om internationale bescherming had ingediend (CGVS p.26)."

Verzoekende partij laat geheel na te concretiseren op welke wijze de aan haar verleende steunmaatregelen niet zouden hebben volstaan. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift bemerkt dat zij bepaalde vragen tijdens haar persoonlijk onderhoud onvoldoende begreep, gaat zij immers voorbij aan de mogelijkheid die zij had om vragen of onduidelijkheden te melden tijdens haar persoonlijk onderhoud, waar zij uitdrukkelijk op werd gewezen (notities CGVS, p. 1-2). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt voorts dat wanneer een vraag aanvankelijk onduidelijk was voor verzoekende partij, de vraag herhaald en/of geherformuleerd werd door de *protection officer* tot verzoekende partij de vraag begreep. Verder blijkt dat het persoonlijk onderhoud op normale wijze geschiedde en dat er geen ernstige problemen waren. Verzoekende partij was in staat het gesprek te volgen, begreep – na een eventuele verduidelijking of herformulering – de gestelde vragen en kon hierop concrete antwoorden formuleren. Er blijkt dan ook uit niets dat zij niet in staat zou zijn geweest om haar asielmotieven op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten en dat de genomen steunmaatregelen niet volstonden om tegemoet te komen aan haar psychologische problemen. Bovendien werd verzoekende partij er bij de aanvang van haar persoonlijk onderhoud op gewezen dat eventuele problemen dienen te worden gemeld, doch maakte zij, noch haar raadsman, er enig gewag van dat zij omwille van haar psychologische problemen niet in staat was op afdoende wijze te antwoorden op de gestelde vragen. In het verzoekschrift wordt verder niet de minste concrete duiding gegeven waar of op welke wijze haar psychologische problemen van invloed zouden zijn geweest op haar gezegden, laat staan dat zij aantoont dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Waar verzoekende partij middels een aanvullende nota van 16 april 2023 nogmaals een attest bijbrengt van Solentra van 13 januari 2023 waarin de behandelende psycholoog het vermoeden uit van de *"aanwezigheid van een (licht) verstandelijke beperking"* oordeelt de Raad dat met dit louter vermoeden op generlei wijze wordt geattesteerd en aangetoond dat verzoekende partij in de onmogelijkheid was en is om de asielprocedure op een normale wijze te doorlopen en desbetreffend een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Dit attest doet dan ook niet de minste afbreuk aan het reeds hoger gestelde.

2.2.3. De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas,

tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Bij terugkeer naar Iran vreest verzoekende partij te zullen worden geëxecuteerd door de Iraanse autoriteiten omwille van haar activiteiten voor de Koerdisch-Iraanse politieke partij PJAK in Iran (notities CGVS, p. 8 en 14). Tevens vreest zij een terugkeer naar Iran omwille van haar deelname aan protestacties in België. Haar vrouw en haar vader zouden omwille hiervan problemen hebben gekend met de Iraanse autoriteiten (notities CGVS, p. 5 en 14).

2.2.5. De Raad wijst er evenwel vooreerst op dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door haar beweerde activiteiten voor de Koerdisch-Iraanse politieke partij PJAK in Iran en de problemen die zij omwille hiervan zou hebben gekend met de Iraanse autoriteiten, noch aan de problemen die haar familie zou hebben gekend wegens haar deelname aan protestacties in België, en dit gelet op haar tegenstrijdige en onaannemelijke verklaringen dienaangaande. In het bijzonder wordt er door verwerende partij op gewezen dat:
(i) verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat haar vrouw na haar aankomst in België werd meegenomen voor verhoor door de Iraanse autoriteiten, terwijl zij op het Commissariaat-generaal verklaart dat haar echtgenote reeds werd meegenomen toen zij nog onderweg was naar België;
(ii) de door haar beschreven werkwijze dat zij in haar wagen drie Pjakkers vanaf haar huis in Gevar naar een dokter in Khoy heen en weer voerde niet aannemelijk is, temeer nu zij geen doortastende voorzorgsmaatregelen nam;
(iii) hoewel verzoekende partij stelt dat zij een vrees heeft voor haar leven omwille van haar deelname aan protestacties in België, dat zij haar familie wil vrijwaren van problemen en haar familie al ernstige problemen zou hebben gekend door haar activiteiten in Iran en België, zij niettemin in België herkenbaar blijft deelnemen aan publieke protestacties tegen het Iraanse regime, zij bovendien haar deelnames op haar openbaar Facebookaccount publiceert waarvan zij overigens vermoedt dat het gekend is bij de Iraanse autoriteiten en zij geen enkele maatregel heeft genomen om haar familie te beschermen nadat zij in Iran zouden zijn opgepakt, ondervraagd en mishandeld omwille van haar acties; en,
(iv) haar beweerde betrokkenheid bij PJAK sinds 2012 à 2014 ondermijnd wordt door haar gebrekkige kennis over een aantal essentiële thema's inzake PJAK alsook haar totale onwetendheid over wat haar oom en neven van vaderszijde, de enigen in haar familie die net zoals haar actief waren voor PJAK, precies doen voor PJAK.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen ernstige poging onderneemt om *in concreto* ook maar één van voormelde vaststellingen te weerleggen. Immers beperkt zij zich grotendeels tot het louter minimaliseren dan wel irrelevant achten van de gedane vaststellingen. De Raad onderstreept evenwel dat bovenstaande vaststellingen betrekking hebben op essentiële elementen van haar asielrelaas, met name haar beweerde betrokkenheid bij PJAK en de problemen die zij en haar familieleden zouden hebben gekend met de Iraanse autoriteiten. Voormelde bevindingen doen dan ook wel degelijk ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door haar voorgehouden asielrelaas. Zoals hierboven reeds bemerkt, kan verzoekende partij evenmin volstaan met een verwijzing naar haar psychologische problemen en de uitleg dat zij bepaalde vragen onvoldoende begreep, nu zij immers niet aantoont dat de genomen steunmaatregelen niet volstonden om hieraan tegemoet te komen (zie punt 2.2.2.). Haar loutere verwijzing naar een rapport van algemene aard inzake het beoordelen van verzoeken ingediend door getraumatiseerde verzoekers, biedt derhalve evenmin soelaas.

Waar verzoekende partij nog opmerkt dat haar steun aan PJAK zich voornamelijk beperkte tot het verstrekken van voedsel en dat "*dit niet betekent dat hij hun politieke agenda tot in detail kent*", meent de Raad evenwel dat van iemand die beweert reeds sinds 2012 à 2014 steun te verlenen aan PJAK redelijkerwijze mag worden verwacht dat die zou weten wat deze partij nastreeft. Nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat van verzoekende partij verwacht wordt dat zij de politieke agenda van PJAK "*tot in detail*" zou kennen. Echter is het geenszins kennelijk onredelijk om van haar te verwachten dat zij op de hoogte zou zijn van de voornaamste politieke doelstellingen van PJAK, hetgeen echter, zo blijkt uit de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, niet het geval is. Gelet op de Iraanse context en het grote risico dat gepaard gaat met het verlenen van steun aan deze partij, is het geenszins plausibel dat verzoekende partij steun zou verlenen aan deze partij zonder te weten waarvoor de partij precies staat.

Daarnaast lijkt verzoekende partij nog aan te voeren dat er sprake is van een subjectieve beoordeling van haar verklaringen. Zij duidt erop dat "*het CGVS vanuit het principe van objectiviteit, zich moet baseren op*

objectieve elementen, en niet op zijn eigen theorie over hoe verzoeker zich zou moeten gedragen in een dergelijke situatie" en verwijst desbetreffend naar een passage uit het UNHCR-rapport "*Beyond proof. Credibility Assessment in EU Asylum Systems*" van mei 2013. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij geenszins aantoont waar of op welke wijze verwerende partij subjectief zou zijn geweest in haar beoordeling. Met dit algemeen betoog weerlegt verzoekende partij geenszins *in concreto* het onaannemelijke karakter van het door haar gestelde gedrag, zowel wat betreft de door haar beschreven werkwijze waarbij zij in haar wagen drie Pjakkers vanaf haar huis in Gevar naar een dokter in Khoy heen en waar voerde als wat betreft haar gedrag tijdens haar verblijf in België waar zij blijft deelnemen aan publieke protestacties zonder voorzorgsmaatregelen te nemen teneinde haar familie in Iran, die reeds zouden zijn opgepakt, ondervraagd en mishandeld omwille van haar activiteiten in België, te beschermen.

Gelet op het voorgaande, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn conclusie dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij voorgehouden activiteiten voor PJAK en de daaraan gekoppelde vervolgingsfeiten, noch aan de problemen die haar familie zou hebben gekend wegens haar deelname aan protestacties in België.

2.2.6. Verder is de Raad van oordeel dat inzake de activiteiten van verzoekende partij in België door de commissaris-generaal op goede gronden het volgende wordt gemotiveerd: "*Wat betreft uw activiteiten in België dient er op gewezen te worden dat bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na uw aankomst in België de reële kans op en de ernst van de gevreesde moeilijkheden van cruciaal belang zijn. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling door de Iraanse autoriteiten van uw activiteiten ontwikkeld in België. Enkel indien uw activiteiten leiden tot een toeschrijving van een dissidente overtuiging door de Iraanse overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is bijgevolg niet aannemelijk dat activiteiten, ontwikkeld na de vlucht, leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden. In dit verband dient erop gewezen te worden dat u niet kan overtuigen als zouden de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw activiteiten in België. Uit beschikbare informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan er een kopie in het administratief dossier is gevoegd, blijkt namelijk dat de Iraanse autoriteiten niet de mogelijkheden hebben om alle oppositieactiviteiten in het buitenland te monitoren. Bovendien blijkt dat jaarlijks duizenden Iraniërs naar Iran terugkeren en dat, op een zeer beperkt aantal uitzonderingen na, personen die geen of weinig zichtbare oppositieactiviteiten in het buitenland ontwikkelen in principe bij terugkeer geen problemen ondervinden. Veel hangt bijgevolg af van de zichtbaarheid van de persoon en zijn activiteiten. Uit deze informatie blijkt ook dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers en dat zij evenmin veel aandacht hebben voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn de personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Zoals blijkt uit voorgaande heeft u vooreerst niet aannemelijk gemaakt dat u al eerder een verhoogd risicoprofiel had en u omwille van oppositieactiviteiten in Iran in het vizier van de autoriteiten heeft gelopen. Voorts kan ook niet zomaar worden aanvaard dat u op basis van de berichten over uw activiteiten op uw Facebookprofiel in het vizier zou gekomen zijn. Uw politieke activiteiten zijn hoe dan ook beperkt en bestaan slechts uit deelname aan manifestaties in België (CGVS p.5-6). U bevestigt dat u enkel en alleen deelnam en geen rol speelde in de organisatie van de betogingen (CGVS p.6). Het louter bijwonen van Koerdische manifestaties toont evenwel niet aan dat u werkelijk door het Iraans regime een oppositieprofiel wordt toegemeten. U weet tevens niet of de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw activiteiten in België (CGVS p.22). Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat de Iraanse autoriteiten uw Facebookpagina in de gaten zouden houden. Hier kan trouwens nog aan toegevoegd worden dat werd vastgesteld dat u pas actief werd op uw Facebookaccount vanaf 20 mei 2022 en dus na uw aankomst in België (zie administratief dossier). Bijgevolg is geenszins aangetoond dat u in het vizier van de Iraanse autoriteiten bent gekomen omwille van uw politieke en regime-kritische activiteiten in België en op Facebook. Uw stelling dat de Iraanse autoriteiten van alles op de hoogte zijn en dat ze mogelijks via uw vrienden op Facebook informatie over u hebben doorgekregen, kan geen nieuw licht schijnen op voorgaande vaststellingen (CGVS p.24).*"

Waar verzoekende partij lijkt te menen wel degelijk een risico te lopen bij terugkeer naar Iran, stellende dat zij reeds drie keer werd ondervraagd en vastgehouden door de Iraanse autoriteiten, benadrukt de Raad evenwel dat uit het voorgaande is gebleken dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij voorgehouden problemen met de Iraanse autoriteiten wegens haar activiteiten voor de PJAK. Zij maakt dan ook geenszins aannemelijk dat zij voor haar vertrek uit Iran in het vizier stond van de Iraanse autoriteiten.

Voor het overige laat verzoekende partij geheel na concrete elementen bij te brengen die bovenstaande motivering inzake haar activiteiten in België in een ander daglicht plaatsen.

2.2.7. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift nog informatie citeert uit een rapport van Asylos van juni 2016 over de wijze waarop Koerden in Iran behandeld worden in rechtbanken en gevangenissen, wijst de Raad er nog op dat dergelijke informatie van louter algemene aard niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij in Iran werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Zulks dient *in concreto* te worden aangetoond, alwaar zij echter in gebreke blijft.

2.2.8. Ook de verwijzing van verzoekende partij naar arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet dienstig. De geciteerde rechtspraak betreft individuele gevallen en heeft geen bindende precedentswaarde. Voorliggend verzoek om internationale bescherming dient op individuele wijze te worden beoordeeld en verzoekende partij dient hierbij haar nood aan internationale bescherming *in concreto* aannemelijk te maken, alwaar zij evenwel niet in slaagt.

2.2.9. Ten slotte meent de Raad dat omtrent de overige door verzoekende partij neergelegde documenten in de bestreden beslissing terecht wordt geoordeeld dat deze bovenstaande vaststellingen niet wijzigen om volgende redenen: "*De door u voorgelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Uw rijbewijs, uw identiteitskaart, uw shenasname (geboorteboekje), uw huwelijksattest, de shenasname en de identiteitskaart van uw vrouw kunnen enkel gelden als bewijs van identiteit, nationaliteit en huwelijk, maar zeggen niets over uw asielmotieven. De foto's betreffende uw deelname aan politieke manifestaties in België werden reeds besproken.*"

2.2.10. Waar verzoekende partij nog de schending aanhaalt van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat zij reeds werd vervolgd in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij kan zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

2.2.11. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.12. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.
De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.
In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.13. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de

Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf mei tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
R. VAN DAMME	J. BIEBAUT